

יום שישי
ז' שבט ה'תשע"ד (6.2.15)

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער - גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל - גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי וסיעודי - מרכז להפצת ערכי היהדות - חלוקת מצרכי מזון - ערבי תרבות - בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים - מרכז התנדבות קהילתי - מרכז הדרכה - חוגי ילדים

מה בפנים?

- חינוך באהבה: סיעור בהשפלה
- מושג השבוע: מצוות תלויות בארץ ישראל
- חבט לעומק: לחכות לקול
- הלכה בהרחבה: סוף זמנה של תפילת שחרית
- תסוקי מעדנים: עוגיות תפוזים

שבת פרשת "יתרו"

הגלילית	כניסת שבת	יציאת שבת
חצור	16:51	17:44
בית שאן	16:46	17:56

במקומות שלא היה רוב בין שלושת עמודי ההוראה, הרי"ף, הרא"ש, והרמב"ם. ולכן עיקר הדגש של חז"ל בפרשה זו הוא גילוי השכינה. וזה מה שלמדנו בעבר בשם הגאון מוילנא ששאל למה בברכת התורה בבוקר אנחנו מקדימים "יודעי שמך" ל"יודעי תורתך לשמה". שההסבר של "יודעי שמך" זה לימוד הקבלה ועיסוק בגילוי השכינה, ו"לומדי תורתך לשמה" זה כל השקלא ותריה של הגמרא והפוסקים. ואם כן, הרי ידוע שאסור לאדם ללמוד קבלה לפני שימלא כרסו בפוסקים ובשקלא ותריה שלהם, ואם כן שואל הגאון, למה אין אנחנו מקדימים "לומדי תורתך לשמה" ל"יודעי שמך" כדי שיתאים הסדר בברכה לשלבי הלימוד של האדם, קודם הלכה, ואז קבלה? ועונה הגאון מוילנא, שמכאן למדים שאי אפשר לגמרי להבין את ההלכה, עד שזוכים לגילוי השכינה שבקבלה, כמו שנרמז במילה פרד"ס, ז"א לימוד התורה כולה תלוי בכל חלקיה, פשט, רמז, דרש וסוד.

ולפי מה שלמדנו לעיל, ניתן להבין שלימוד התורה אינו בדרך הטבע, ואין חיוב שזמן כל שהוא יעבור עד שילמד או יבין, אלא עיקר הלימוד הוא גילוי השכינה והדבקות בהשם, וממנו מגיעה לאדם התובנה מה אסור ומה מותר, ומה האמת. אלא שכשחטאו בני ישראל בעגל הזהב, גרמו לעצמם שתיסתור מהם השכינה, ולא יוכלו להבין לבד ומיד את כל השקלא ותריה מגרוי ראשוני מעט כמו עשרת הדיברות, אלא יצטרכו לזכות בדיבור השכינה רק בביגעה רבה. וזה משמעות המילים שאומרים ישראל בנשיאת התורה כשמצביעים עליה בצאתה מארון הקודש "וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל". כפי שמסביר מורי ורבי, מר עבאדי צ"ל שהתורה לא נתנה לישראל בירושה או כמתנה, ואין ליהודי קנין בה. אלא מונחת היא לפניו, אם יעשה בה קנין, ע"י שירים ויישא אותה, תהיה שלו, ואם יניח לה לפניו, אינה שלו. והנשיאה הזו, הקנין, הוא הגורם לגילוי השכינה, כגודל המאמץ להבין, כך עומק ההבנה. מסופר על תלמיד הגאון מוילנא, ר' חיים מוולוז'ין צ"ל, שכשניגש לשאל את הגאון בפעם הראשונה בחייו, הייתה שאלתו לגבי סדר מועד. ר' חיים למד אז את כל סדר נועד כבר עשרים פעמים, ולאכזבתו עדיין לא הרגיש שהבין את הסדר כולו. "רק עשרים פעמים?" שאל הגאון, "וכבר אתה מצפה להבין?"

ולעניינינו, כדרכנו בלימוד, עלינו לשאול, מה החינוך, מה המידה, מה הלימוד שעלי ללמוד מדברי חז"ל הנזכרים מעלה? ותשובות רבות בדבר, אבל כאן רק נזכיר, שכל מצוה בעיקרה היא גזרת מלך, ועיקר האמונה שאין לדבר סיבה או הסבר לולא שכך רצה המלך, אין סוף ברוך הוא. אלא שמהלימוד למה, יכול הלומד לזכות להתקשר לשכינה שנסתרת בתוך הקול המדבר מתוך התורה, לזכות לגילוי השכינה, וממילא מיד יפוך כל אותו נושא בתורה לנהיר וברור ללומד. וזה היצוי "והיה אם שמעו תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי, והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ". שנזכה לדבוק בו כמאמר הרמב"ן, בב"א.

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

"ואראה את ד' יושב על כסא רם ונישא" (ישעיה) שמעתי מרבי, ר' ח.ד. הלוי צ"ל שבעקבות גזרות השמד של צורר רומי, כשקריאת התורה נאסרה על ישראל ועשרת הרוגי המלכות מתו על קידוש השם, תיקנו חז"ל לקרוא בכל שבוע את ההפטרה, שמדברת באותו נושא כמו הפרשה המיועדת לאותו שבוע בתורה שבע"פ, ומכיון שדברי הנביאים נסוּבו על התורה שבכתב, כמו שאומרת המשנה הראשונה בפרקי אבות, אז עיסוק בתורה שבע"פ של הנביאים, צופן בחובו פרוש לתורה שבכתב מאותה פרשה. מכיון שמעלים בקודש ולא מורידים, כשעברו אותן גזרות שמד מהעולם ביחד עם אותה אומה, רומי הרשעה, תיקנו חז"ל שיהיו ממשיכים לקרוא מההפטרה, גם כשקריאת התורה הותרה.

והמשמעות שמבחירת חז"ל בהפטרה, ניתן ללמוד במה עוסקת הפרשה בתורה שבכתב, ומה הדגשים והעדיפות העליונה בכל פרשה. ולפי זה, עיקר הפרשה של יתרו היא גילוי השכינה, כמו הפסוק הראשון של ההפטרה "ואראה את ד'..."

וכך בתורה "והיה אם שמעו תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי, והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ". פירש הרמב"ן "על דרך האמת תשמרו בריתי לדבקה בי כענין שנאמר במלאך הגואל "כי אם שמעו תשמעו בקולו ושית את כל אשר אדבר" ולפי שלא ראו זולתי הקול, הוצרך להזהירם שלא יפרידוה מן הבנין. וזה מעלה שאלה מפורסמת, מה בא קודם, התורה שבכתב או התורה שבע"פ. ונראה ברור שבעוד שמעמד הר סיני בפרשת יתרו קורה בדור 26 מאדם הראשון (כמנין גמטריה של שם השם בתורה שבכתב, ידוד), והתורה שבע"פ נתנת ע"י רבינו הקדוש שהוא דור 65 (כמנין אקני - כמנין גמטריה של שם השם הנקרא בע"פ מהכתב של שם ידוד). אבל בצפיה נוספת, אם נביט בתורה שבע"פ ונתינתה כציר, נשאל מה בא קודם, המשנה או הגמרא? הגמרא או המפרשים שלה? נהיר מיד שכל הפרושים האחרונים והראשונים על המשנה או הגמרא, כולם מתייחסים ללימוד התורה שבע"פ בידי משה במשך ארבעים שנה במדבר. ובעצם, התורה שבכתב לא נכתבה אלא בערוב ימיו של משה, ואם כן, התורה שבע"פ קדמה לתורה שבכתב. והתורה שבכתב שנתנה בלוחות הראשונים, היתה מוסרת ליהודי את כל המסרים שבתורה שבע"פ הנלמדים במהלך שבע וחצי שנות הדף היומי, כהרף עין. ואחרי שנשברו הלוחות הראשונים, היה על משה ללמד את ישראל את כל הצפון בעשרת הדברות, כפי שכלול בגמרא וכל מפרשיה במשך כל הדורות, כדי שיוכלו להתמודד עם שאלות שלא למדו ממוריהם. ולכן היה על מר"ן, יוסף קארו לפגוש את המגיד, שהיה עוזר לו לפסוק הלכה

הלכה בהרחבה

הרב אֶתִי אהרן

סימן פט'. סוף זמנה של תפילת שחרית – חלק א'

משנה ברכות (ד, א) נחלקו חכמים ורבי יהודה עד מתי מתפללים תפילת השחר. חכמים סוברים עד חצות. רבי יהודה אומר עד ארבע שעות – ונפסקה ההלכה כרבי יהודה. **שואלת הגמרא (כו.)** והזמן המאוחר ביותר (חכמים) הוא עד חצות? הרי מי שלא התפלל שחרית מתפלל מנחה שתיים? **עונה הגמרא** "כוליה (כל) יומא (היום) מצלי (מתפלל)" עד חצות יש לו שכר תפילה בזמנה אחר חצות יש שכר תפילה בלי שכר תפילה בזמנה. **כתבו הפוסקים** אומנם הגמ' דנה בשיטת חכמים אבל הוא הדין לשיטת רבי יהודה עד ארבע שעות יש שכר תפילה בזמנה, אחר ארבע שעות יש שכר תפילה ללא שכר תפילה בזמנה.

ונשאל מה הפשר של "שכר תפילה" כשאינה בזמנה? מה זאת אומרת כל היום מתפלל? **ושתי השלכות יש לשאלה זו: א.** עד מתי ניתן להתפלל שחרית? **ב.** למי נועד הזמן שיש בו שכר תפילה ואין בו שכר תפילה בזמנה?

אפשרות אחת, מדין היכולת להשלים תפילת שחרית עם תפילת מנחה למדנו שבעצם כל היום אפשר להתפלל שחרית (בחסרון תפילה בזמנה) רק כשהגיעה שעת מנחה צריך אדם להקדים תפילת מנחה לשחרית. על פי הסבר זה מותר להתפלל שחרית עד חצות וחצי (ולא רק עד חצות כמו שמוזכר בגמרא) שהיא שעת מנחה קטנה (ע' טור של גרשון האריס משבוע שעבר). ועוד אם אנו לומדים מתפילת תשלומים, תפילת תשלומים היא רק למי שנאנס ולא התפלל שחרית, תפילה אחר ארבע שעות רק אם הוא נאנס.

אפשרות שניה דרך התלמוד שלא לעשות מחלוקת קיצונית זאת אומרת שאחר השעה הרביעית לחכמים הוא מתפלל כדין ולרבי יהודה אינה תפילה כלל – אלא לומר שלרבי יהודה זו תפילה אך לא לכתחילה – שכר תפילה בזמנה אין לו. על פי הסבר זה אפשר שעד חצות (סוף הזמן לחכמים) בדווקא ואחר חצות אינו יכול להתפלל כלל והאפשרות הבאה להשלים היא יחד עם מנחה מחצות וחצי – ובחצי שעה שבין חצות לחצות וחצי אין אדם רשאי להתפלל! ואינו זמן תפילה כלל! ועוד הזמן שבין ארבע שעות לחצות אינו רק למי שפשע אלא הוא זמן הראוי לתפילה רק עם חסרון של שכר זמנה (לרבי יהודה).

שירת החיים

חנה צווה

מדרגה לדרגה.
מהשירה הראשונה
ששרו על הים
עד השירה העשירית
שתביא מנוחה לעולם.
וקולה של מרים
שעודו מהדהד -
שירו לה'
שיר חדש,
בתוף ומחול
בהודאה והלל.

~השירה העשירית~
ולאחר שהים
נבקע לשניים
נבקעו שערי השמיים.
אז החלו לשיר
כל באי עולם.
ועימם התעוררו כל
בעלי השיר.
הלכו ברננה,
דילגו ועלו

טיפים בריאותיים

בת-ציון שלומי

אוכלים מהצומח – מצילים את העולם! (ב)

גידול בעלי חיים לתעשיית המזון – עופות ופרות לבשר, תרנגולות מטילות לביצים, פרות לחליבה לצורך ייצור חלב ומוצרי חלב – **הוא בזבזני מאוד** מבחינת משאבי מזון, אוויר, מים ואדמה: פרה צריכה לאכול 10 קילוגרם דגנים וקטניות כדי להפיק ק"ג אחד של בשר; תרנגולת צריכה לאכול כ-3 ק"ג דגנים וקטניות כדי להפיק קילוגרם אחד של בשר עוף; ומלבד זה יש שימוש רב מאוד במים בלולים וברפתות לצורך שתייה (פרה שותה כמויות עצומות של מים מדי יום), לצורך שטיפת הלולים והרפתות, לצורך קירור (מצננים את הפרות על ידי התזת מים עליהן בימי הקיץ החמים), ועוד. הפסולת שמייצרות הפרות מעלה גזים רעילים לאוויר, והגזים האלה הורסים את האטמוספירה ומחממים את כדור הארץ; משחטות שופכות את הפסולת שלהן לתוך נהרות ונחלים; שטחי אדמה גדולים משמשים לגידול מזון לפרות ולעופות במקום לבני אדם. אבל רגע, תשאלו בוודאי, הרי גם כך יש המון פרות ותרנגולות שבכל מקרה צריכות לאכול? ובכן, באופן טבעי היו אמורות להיות הרבה פחות מהן, אלא שהמגדלים גורמים להן להתרבות הרבה יותר מהטבעי להן באופן מלאכותי, כדי לנצל אותן כמה שיותר לייצור חלב, ביצים ובשר. הורמונים מוזרקים לפרות כדי שיילדו בתדירות גבוהה ביותר, וגם לתרנגולות מזרקים הורמוני גדילה כדי שיגיעו לגודלן המקסימאלי בתוך 40 יום במקום במשך כשנה כפי שקורה בטבע. הרבה הורמונים ואנטיביוטיקה המעוררבים במזון של הפרות והעופות נשטפים למים שמתערבבים בסופו של דבר במי השתיה שלנו. כל אלה הן רק חלק מהסיבות לכך שעדיף לצמצם את צריכת המזון מבעלי חיים ולהעדיף מזון מהצומח.

ממטעמי המטבח

בת-אור הילה דאודי

עוגיות תפוזים

מצרכים:

1 1/4 כוסות קמח	1 חבילה מרגרינה
מעט תמצית שקדים	1 1/2 כוסות סוכר
קליפת תפוז מגורדת	3 ביצים
ומעורבבת עם 2 כפיות סוכר	

אופן ההכנה:

לערבב היטב את המרגרינה והסוכר עד קבלת תערובת חלקה ובהירה.

להוסיף את הקמח, הביצים והתמצית, ולערבב היטב- יוצרים בעזרת כפית עוגיות ומניחים ע"ג תבנית משומנת, מפזרים למעלה את קליפת התפוז המגורדת.

אופים בחום בינוני עד קבלת צבע חום בהיר.

בתאבון!!!

מושב השבוע

גרשון האריס

מצוות תלויות בארץ ישראל

היותנו בעיצומה של שנת שמיטה – שנת שבתון לארץ, כדאי שנעבור על המושג "מצוות תלויות בארץ ישראל", כאשר שנת שמיטה אכן מציגה אחת ממצוות מיוחדות אלו. אך ראשית עלינו להגדיר את המושג. בתלמוד בבלי, מסכת קידושין (דף לז ע"א), קבעו חז"ל שיש לחלק בין חיובי תרי"ג מצוות: מצוות הנוהגות בכל מקום, ומצוות הנוהגות רק בארץ ישראל. הכלל הוא שכל מצווה שהיא תלויה בארץ, שעניינה מתחיל מתוך עבודת האדמה, נוהגת רק בארץ ישראל, בעוד מצווה שחובתה מתחילה מגוף האדם (ונקראת חובת הגוף), נוהגת בכל מקום.

המצוות העיקריות התלויות בארץ הן: תרומות ומעשרות, חלה, לקט שכחה ופאה, מצוות השמיטה והיובל, חדש, ערלה, כלאיים ונטע רבעי. חשוב להאיר שהלכה למעשה, המשנה קובעת שיש לקיים מספר מצוות תלויות בארץ גם בחו"ל, ואלו הן: ערלה, כלאים והפרשת חלה, וכך נהוג עד היום.

בנוסף למצוות תלויות בארץ הנ"ל בגלל קשרן הישיר עם עבודת האדמה, ישנן מצוות רבות הקשורות בארץ ישראל ושאין נהוגות בחוץ לארץ, אלא שהן תלויות בארץ ישראל ובעם ישראל כאומה גם יחד. לדוגמא: מינוי מלך, בנין המקדש וכל מצוות המקדש, עבודת הכהנים וחיובי הטהרה הקשורים בהם, המלחמה בעמלק, הבאת ביכורים ועוד, וכמו שנאמר בתלמוד בבלי, סנהדרין, דף כ' עמוד ב: "ר' יוסי אומר: שלוש מצוות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ: להעמיד מלך, ולהכרית זרעו של עמלק ולבנות להם בית הבחירה". גם הרמב"ם פוסק הלכה למעשה כפי דברי ר' יוסי.

אי"ה, בשבועות הקרובים נתמקד על כל אחת מצוות תלויות בארץ ופרטיהן.

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

חידת השבוע

ישנם 8 אנשים בצד הנהר: אמא ואבא, שתי בנות, שני בנים, אסיר ושוטר רק אחד משלושת המבוגרים יכול להפעיל את הרפסודה (אבא, אמא, שוטר)

החוקים

1. אסיר תמיד צריך להיות עם השוטר אלא אם כן הוא לבד
 2. האבא לא יכול להשאר עם הבנות בלי האמא
 3. האמא לא יכולה להשאר עם הבנים בלי האבא
- עליכם להעביר את כולם לצד השני, 2 בכל פעם ברפסודה.

פתרון מהשבוע שעבר

- (1) הופכים את שני השעונים.
- (2) השעון הקטן סיים, הופכים אותו שוב (לשעון הגדול יש עוד 3 דקות -) **עברו 4 דקות**
- (3) לאחר השעון הגדול סיים, הופכים אותו שוב (לשעון הקטן יש עוד דקה אחת -) **(עברו 7 דקות)**
- (4) השעון הקטן סיים שוב, הופכים את השעון הגדול (הוא מדד רק דקה, אז אחרי ההיפוך יש לו חול לבדיוק דקה אחת -) **(עברו 8 דקות)**
- (5) השעון הגדול מסיים - **מדדנו 9 דקות**

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

לחכות לקול

אמר רבי אלעזר, בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, יצאה בת קול ואמרה להן: **מי גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשים בו? דכתיב (תהלים קג, כ) "ברכו ה' מלאכיו, גבורי כח, עושי דברו, לשמוע בקול דברו", ברישא [-קודם] עושי, והדר [-ואח"כ] לשמוע.**

במאמר זה ובמאמרי חז"ל נוספים, אנו מוצאים התייחסות מיוחדת מאוד לאותה אמירה של בני ישראל "ויאמרו, כל אֲשֶׁר דָּבַר ה', נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע", לכך שהקדימו "נעשה" ל"נשמע". מה כל כך מיוחד בכך? אמנם, באותה גמרא מובא לגלוגו של צדוקי אחד על אמירה זו, לגלוג הנובע מכך שהעם מתחייבים לקיים עוד טרם שמעו את הדרישות. לפי זה היה ניתן להבין שגדולת ישראל באמירה זו, היא בעצם האמון שהם נותנים בה'. אך האם זה באמת כל כך קשה? האם ישנה סבירות מתקבלת על הדעת כי בורא העולם, מי שהוציאם זה עתה ממצרים, ידרוש מהם לעמוד במשהו שהוא מעבר ליכולתם? ומדוע שאמון ייחשב ל"רז", לסוד של מלאכים?

כשהקב"ה מביא את ישראל להר סיני, הם יודעים כי עליהם להתכונן ל"תורה", לספר חוקים חדש, לקבל את דברי האלוקים בכל אשר להתנהלות חייהם, למצוות, להנהגות. אבל לכאורה כאן זה נגמר. העם מבין שלא.

אפשר לציית למישהו, לקיים כול מילה שיצאה מפיו ועם זאת ממש לא "לשמוע בקולו", לא להקשיב לקול שלו, למה שהוא אומר בין המילים, למה שהוא רוצה מעבר למילים. כשעם ישראל מתכוננים לקבל את התורה הם ממש לא מוכנים להיעצר במילוי מצוות ה', **בלעשות** את כול מה שיצווה אותם ה', הם מבינים שכל הדיברות הם פרטים, הם נגזרות של רצון ה', אבל הם רוצים גם **לשמוע**. לשמוע את מה שמונח בתוך הדברים, את הקול.

כשמשה מכין אותם לפני מתן תורה, הוא מעביר להם מסר, **"נַעֲמָה, אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְקוֹלִי"**, מכאן ניתן להבין שישנו קול תמידי, שצריך רק לדעת איך לשמוע. עם ישראל קורא **"כֹּל אֲשֶׁר דָּבַר ה' נַעֲשֶׂה"**, אבל אנחנו לא מסתפקים בכך, אנחנו רוצים שזה יוביל אותנו גם ל"נַשְׁמָע". זהו הסוד של המלאכים, אותו פסוק נפלא מספר התהילים שמתאר את הצורה בה רואים המלאכים את דברי ה', הם **"עוֹשֵׂי דְבָרוֹ, לְשֹׁמְעֵי בְקוֹל דְּבָרוֹ"**, הם לא מעוניינים רק לעשות את הדברים, הם מבינים שהמטרה היא מעבר לכך, הם עושים את הדברים בכדי שיוכלו גם לשמוע את הקול, הקול שמעבר ומעל למילים.

הפרשה שלנו מתחילה ב"וישמע יתרו, כהן מדין, חתן משה, את כל אשר עשה אלקים למשה ולישראל עמו, כי הוציא ה' את ישראל ממצרים", אתה יכול להסתובב בעולם שנים, לחפש הרבה, אבל לא לשמוע. הקול הזה כל כך מוסתר, בשביל להתחיל לשמוע צריך לצאת מהמקום שמשעבד אותך. הסיבה שיתרו מסוגל לשמוע הוא **"כי הוציא ה' את ישראל ממצרים"**, האפשרות להתנתק מעולם המייצרים והחומר, הוא המאפשר לקול הזה להישמע בעולם. לאחר שמתחיל קולו של ה' להתגלות בעולם, רוצים העם לשמוע אותו עוד ועוד, להתחבר יותר ויותר לעומק אותו הקול.

ולדבריהם של ישראל ישנה משמעות עמוקה עוד יותר. כשהם אומרים **"כֹּל אֲשֶׁר דָּבַר ה'"**, הם לא מתייחסים רק לדברות שישמעו במעמד הר סיני, הם ממש מדברים על כל אשר דיבר ה', על כל אבן וכל פרח, על כל נחל וכל הר, על כל גרגר-חול וכל גלקסיה, על **"בְּדָבַר ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ"**. הם מבינים עד כמה כל הבריאה מחכה לייעודה, לתיקונה, ועד כמה מאחורי ובתוך כל נברא, ניתן לשמוע את קולו של הבורא.

הסוד הגדול שמגלים העם באמירה נפלאה זו הוא, שהם מחכים, מחכים לגלות את דבר ה' שבכל נברא ולהקשיב לקול ה' הבוקע מתוכו, מעומק הוויתו. (מבוסס על תורתו של השפת אמת)

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

ברכה והצלחה ☺ | אל נא רפא נא לה ☺

עדה עטייה	◇	אוסנת יסכה בת רבקה	◇
נתנאל טלקר	◇	יואב בן לאה	◇
חנניה ביטון	◇	חנה בת מרים	◇
משה דואב	◇	רון בר עדנה	◇
		אליה בת סיגל	◇

חינוך בחיך ובאהבה

ישראלה אלגלי

שיעור בהשפלה {מתוך כתבה בידעות אחרונות}

עלבונות, ענישה בגלל איחור בתשלומי הורים, הצקות מצד המורה. מי שעבר את זה לא שוכח גם שנים רבות אחרי שעזב את בית הספר.

סקר של יוניסף מגלה: כי גם בשנת 2014 אחד מכל שלושה תלמידים ישראלים חווה או היה עד לענישה משפילה בכיתה.

בין השאר עולה בסקר, שנערך על ידי מכון מאגר מוחות בקרב 526 תלמידים ותלמידות בגילאי 13-17, כי 38 אחוז מתלמידי ישראל היו עדים להטחת עלבונות וכינויי גנאי ולהצקות מצד מורים, 22 אחוז דיווחו כי בבית ספרם נהוגים עונשים משפילים, בהם עלבונות, צעקות, העמדה בפינה ועוד.

המפקחת לזכויות התלמידים {יש תפקיד כזה} במשרד החינוך, מדגישה כי ענישה משפילה או ענישה פיזית אסורה במערכת החינוך, זאת גם על פי חוזר מנכ"ל, לעיתים ענישה נדרשת, כדי לסמן גבולות אדומים לתלמידים, אך היא חייבת להיות מדורגת ולהלום את כבוד האדם.

החודש מציינים ברחבי העולם 25 שנה לאמנה לזכויות הילד, שישראל הצטרפה אליה ומחויבת לסעיפיה, האמנה נועדה להבטיח את שלומם, רווחתם ועתידם של ילדי העולם והיא מושתתת על מספר עקרונות, בהם ביו השאר שוויון, טובת הילד, הגנה מפני התעללות ועקרון השתתפות ילדים בהחלטות הנוגעות לחייהם.

מדינת ישראל היא מדינה מערבית מתקדמת, אך המחקר חושף שיש לנו עוד כברת דרך ארוכה.

כולנו רוצים להאמין שכיום המצב שונה מפני עשור או שניים, אך לצערי הרב עדיין יש מקרים של השפלות והעלבות לתלמידים, אני מאמינה באמונה שלמה שרוב המורים הינם מורים טובים ומשמשים דוגמה טובה לתלמידים שלהם, אך קומץ קטן יכול לשנות את התמונה כולה, על כן כולנו מחויבים לשים לב לכל תלמיד ותלמיד ולהיות רגישים לכל מה שקורה בשיעור וגם בהפסקות.

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

מהיום הבהיר האמיתי הראשון, כאשר ה' יתברך הביא אותנו למעמד הר סיני ונתן לנו את התורה הקדושה ואמר "אנכי ה' אלקיך". מאותו היום, נחרטה בנפש בני ישראל האמונה הפשוטה, שכל המתרחש אצל כל יהודי בכל מקום שהוא, הכל בהשגחה פרטית. (ספר השיחות ת"ש עמוד יב)

תפילת שחרית - מניין עובדים

ב"חזון הדור הצעיר" מול לשכת התעסוקה

בימי א'-ה' - 05:15 (קורבנות)

סיפור ממשקפיים טובות

אוהד דהן

יער מלא בתותים

רבי אלימלך מליז'נסק סיפר את המשל הבא:

ילד אחד הלך ביער יחד עם אביו. ביער גדלו תותים, ומדי פעם היה עוצר הילד לקטוף אותם. "בני יקירי" אמר לו אביו, "אומנם היום גדול, אך גם היער גדול הנהו - אם תתעכב באכילת תותים, לא נספיק לחצות את היער כשתשקע השמש!"

אבל הילד השיב לאביו:

"אבא, אני צעיר ממך ויודע לרוץ מהר. התקדם לפניי, אני אמשך לקטוף תותים ולאחר - מכן ארוץ ואפגוש אותך שוב."

לא יכל האבא לסרב לתחנוני בנו יקירו. "מסכים אני כי תתעכב מעט" הוא אמר, "אך ברצוני לוודא כי לא נתרחק מדאי זה מזה ולא תאבד דרכך ביער הסבוך. כל כמה דקות קרא לי בקול רם. אם תשמע אותי ואני אשמע אותך - נדע שלא התרחקנו זה מזה."

והנמשל:

טרדות העולם הזה דומות ליער מלא בתותים, פיתויים הגורמים לאדם להתמקד ביער ולשכוח מן המטרה. לשם כך על האדם להרים את קולו, ולהתפלל ל - ה'. לשים לב לשמוע את קול המצפון המזכיר לו כי המטרה האמיתית בחיים היא קיום רצונו של הבורא - ולדעת שהוא לא התרחק מדאי ...

נר ה' נשמת אדם

יזכור

- ◇ מרים בת מורורי ז"ל
- ◇ ר' דוד בן יהודה ז"ל
- ◇ ר' רחמים בן יהודה ז"ל
- ◇ מרדכי בן ציפורה
- ◇ מרים בת וואסי ז"ל
- ◇ עיוש בר איטו ז"ל
- ◇ ליזי בת מרים ז"ל

